

Når udvidelsen eventuelt kommer, vil man selvfølgelig benytte lejligheden til samtidig at snige noget mere unionsmagt ind, f.eks. gennem en ændring af stemmевægtene, og derfor er det et noget teoretisk spørgsmål, vi diskuterer. Men jeg synes, jeg har svaret ganske præcist på spørgsmålet.

Arne Melchior (CD):

Med en times varsel har vor ordfører måttet sende afbud på grund af et ildebefindende, og jeg skal derfor i al korthed udtrykke CD's tanker i forbindelse med dagens debat:

Det væsentligste for mig er med tak at kvittere for udenrigsministerens redegørelse, som vi i alt væsentligt kan identificere os fuldstændig med, og jeg og CD ønsker dem, der forhandler på Danmarks vegne, alt muligt held og lykke og al mulig styrke i de kommende måneders vigtige forhandlinger.

At styrken er til stede, har vi netop set et eksempel på, og jeg vil atter benytte lejligheden til at anerkende og rose udenrigsministerens og regeringens holdning i spørgsmålet om menneskerettighederne i Kina, for der var her en kraft, en vedholdenhed og en konsekvens, som jeg er sikker på må aftvinge den største respekt hos alle rettænkende mennesker, selv om de måtte være uenige. Det er vi glade for.

Desværre var denne debat, som ganske vist ikke blev ført i EU-regi, men i FN-regi, jo alligevel også med til at afsløre en vis uenighed, en mangel på ønskeligt fodslag, mellem EU-landene, og det giver mig anledning til – selv om det bestemt ikke er første gang og altså ikke er nyt – at pege på, hvor nødvendigt det er, at der er orden i EU-bygningen som en forudsætning for at invitere andre lande til at tage bopæl samme sted.

Der er en lang række områder, hvor der er interessermodsatninger, som der efter min mening ikke har været vist tilstrækkelig vilje til at bygge bro over, til at kompromisse omkring. Og det gælder i EU-sammenhæng, som det gælder i dette hus, og som det gælder overalt, hvor forskellige mennesker skal tilrettelægge fælles optræden, at uden en dybtgående vilje og evne til kompromis når man ikke det bedst mulige resultat.

Og så vil jeg gerne benytte lejligheden til at aflive en myte, der er ret sejlivet, nemlig den myte, at vi ikke tør debattere disse ting og derfor udsætter debatten om dem. Det hører vi om så mange ting. Det hører vi f.eks. om de store

broprojekter. Hver gang sådan et er blevet gennemført – og dem har vi jo heldigvis haft et par stykker af – bliver der sagt, at det er gennemført hen over hovedet på folk, og at politikerne i partierne og regeringen ikke har villet diskutere det. Det er usandt; de faste forbindelser er blevet diskuteret.

Og heldigvis har der løbende i årevis, ja igen-nem årtier, været diskussioner i samtlige medier, på tusinder af møder og ved debatter både her i salen og i vore udvalg, og det er der stadig. Hele tiden debatteres og argumenteres der om EU, EU's udvikling og vor egen holdning til de forskellige problemer.

Så ingen skal altså hoppe på den and – en avisand, vil jeg kalde det – at der ikke skulle være mulighed for at komme til orde. Og at der er nogle, der afholder sig fra at diskutere det, er aldeles usandt, for man kan skrive alle de artikler og læserbreve og holde alle de foredrag og føre alle de debatter, man ønsker, og sådan skal det selvfølgelig også være.

Jeg ser også frem til, at der, inden Folketingets samling slutter – i hvert fald foreløbig til 1. juni – bliver lejlighed til en ny debat om, hvordan regeringsforhandlingerne står på det tidspunkt. Det bliver vel ultimo maj. Og så vil der i øvrigt både i Europaudvalget og i Det Udenrigspolitiske Nævn og andre steder sommeren igennem, til regeringskonferencen slutter – eller hvad den nu gør – hele tiden være en levende og engageret debat, og det hilser vi med glæde, og vi deltagere gerne i den.

Og det er heller ikke noget nyt – men jeg finder det alligevel nødvendigt at sige det – at CD jo er hundrede procent EU-begejstret, og at CD ønsker, at forbeholdene fra Edinburgh skal blive ophævet ved den eneste instans, som kan gøre det, nemlig vælgerne ved en folkeafstemning, således som det også vil fremgå af den dagsorden, der vil blive fremsat lidt senere, og som CD er med til at fremsætte, og som vi selvfølgelig helhjertet stemmer for.

For det er udelukkende ved at være med alle steder, hvor de europæiske samarbejdsforhold diskuteres, planlægges og besluttes, kun ved helhjertet og hele tiden at være med ved disse forhandlingsborde, vi kan få de maksimale informationer maksimalt tidligt og den maksimale chance for medindflydelse, og derfor er det ikke tjenligt for Danmarks vitale interesser, hvis vi selvvalgt udelukker os fra nogle enkelte større eller mindre dele af de dispositioner, som fællesskabet alligevel træffer, og som vi natur-